

PRETTY WOMAN & FREGA

THE WALL STREET SAGA

FERDINANDO FREGA

PRETTY WOMAN, FREGA VÀ WALL STREET

GILLETTE FROM WALL STREET · 15

Thiên truyện Wall Street

Có những bộ phim trở thành kinh điển. Có những bộ phim trở thành tấm gương.

Pretty Woman thì là cả hai.

Hàng triệu người đã xem nó và thấy một câu chuyện tình.

Tôi xem lại nó và thấy một điều khác.

Tôi thấy một bộ phim về sự cô đơn đội lốt giàu sang.

Một bộ phim làm cho những kẻ mộng mơ, nhất là những người chưa bao giờ đến được nơi họ muốn đến và đã tìm chỗ trú trong tưởng tượng thay vì trong thực tại.

Qua nhiều năm tôi đã học được rằng phim ảnh không bao giờ để lộ bí mật của chúng trong cốt truyện. Những phân thú vị nằm ẩn trong các chi tiết.

Edward Lewis là một người khổng lồ của giới tài chính.

Anh ta có thể mua cả công ty.

Anh ta có thể mua khách sạn.

Anh ta có thể mua cả một tầng nhà mà không cần nhìn giá.

Vậy mà anh ta không tìm được một người phụ nữ.

Đó là lý do anh ta rút cuộc gặp một người trên một con phố ở Hollywood.

Không phải vì anh ta tìm tình dục.

Mà vì anh ta tìm sự kết nối.

Sự trở trêu gần như nhúc nhối.

Anh ta càng giàu, càng có vẻ xa rời thứ duy nhất anh ta không thể mua.

Người ta hay nói phụ nữ đi tìm đàn ông giàu.

Kinh nghiệm của tôi chưa bao giờ như vậy.

Phần lớn phụ nữ không đi tìm sự giàu có.

Họ đi tìm sự ổn định.

Bản thân tiền bạc thường chỉ là một công cụ.

Cơm trên bàn.

Sự an toàn cho con cái.

Sự che chở cho những người họ yêu thương.

Người phụ nữ nghĩ bằng con người.

Người đàn ông thường nghĩ bằng tài sản.

Sự khác biệt ấy giải thích lịch sử loài người nhiều hơn phần lớn sách giáo khoa kinh tế.

Rồi đến căn hộ áp mái.

Căn phòng đẹp nhất.

Tầng cao nhất.

Loại tầm nhìn mà người thành đạt lẽ ra phải tận hưởng.

Chỉ có điều Edward không tận hưởng được.

Anh ta sợ độ cao.

Anh ta sở hữu điểm cao nhất của tòa nhà nhưng chưa bao giờ thật sự nhìn ra ngoài.

Tôi biết rất nhiều người như thế.

Họ dành cả đời để leo lên.

Rồi lên đến đỉnh và phát hiện ra mình sợ cái tầm nhìn.

Về sau anh ta thừa nhận rằng mua lại công ty của cha mình khiến anh ta thấy dễ chịu.

Hãy nghĩ về câu nói đó.

Một tỷ phú mua sự trấn an cảm xúc.

Một thương vụ đầu tư doanh nghiệp được dùng làm liệu pháp.

Công ty chưa bao giờ là mục tiêu.

Cảm giác mới là mục tiêu.

Bảng cân đối chỉ đơn giản là phương tiện chuyển giao.

Rồi đến khoảnh khắc tôi thích nhất.

Bãi cỏ.

Cô ấy bảo anh ta đi chân trần.

Không phòng họp hội đồng quản trị.

Không luật sư.

Không đàm phán.

Chỉ là một người đàn ông cảm nhận mặt đất dưới chân mình.

Trong vài giây, vị thượng tế của Wall Street nổi lại với một thứ còn cổ xưa hơn tiền bạc.

Thực tại.

Thiên nhiên không bao giờ gửi hóa đơn.

Đó là lý do biết bao người thành đạt rút cuộc lại nhớ nó.

Mâu thuẫn tiếp theo còn hay hơn.

Anh ta bảo vệ phẩm giá của một người phụ nữ mà ban đầu anh ta thuê.

Anh ta đối đầu với một trong những cộng sự của chính mình vì danh dự của cô ấy.

Người doanh nhân bước vào mối quan hệ với niềm tin rằng mọi thứ đều có giá bỗng phát hiện ra rằng có những thứ không có giá.

Sự tôn trọng.

Phẩm giá.

Tình cảm.

Niềm tin.

Thị trường rất giỏi định giá mọi thứ.

Nhưng rất tệ trong việc đánh giá đúng giá trị của chúng.

Bộ phim lẽ ra đã có thể kết thúc ở đó.

Bài học đã trọn vẹn rồi.

Nhưng Hollywood hiểu sự yếu đuối của con người hơn phần lớn các triết gia.

Thực tại hiếm khi trở thành phim bom tấn.

Tưởng tượng thì có.

Thế là Edward quay lại với những bông hồng đỏ.

Chiếc limousine đến.

Âm nhạc vút lên.

Câu chuyện cổ tích được giao đúng hẹn.

Và khán giả ra về tin rằng tình yêu đã chiến thắng tiền bạc.

Tôi thì không chắc lắm.

Tôi nghĩ bộ phim sống sót vì nó kể một câu chuyện khác.

Không phải câu chuyện về một người phụ nữ được một người đàn ông giàu có cứu vớt.

Mà là câu chuyện về một người đàn ông giàu có được cứu khỏi chính mình.

Có một lý do khiến những người đàn ông mặc vest đắt tiền yêu bộ phim này suốt mấy chục năm.

Không phải vì họ mơ trở nên giàu có.

Nhiều người trong số họ đã giàu rồi.

Họ xem nó vì họ ngờ rằng hẳn phải có điều gì đó vượt ra ngoài thương vụ tiếp theo, cuộc hôn nhân tiếp theo, khoản thưởng tiếp theo, chiến thắng tiếp theo.

Họ vẫn tiếp tục tìm bằng chứng.

Với nhiều người trong số họ, *Pretty Woman* chính là bằng chứng.

Một giấc mơ dài hai tiếng gợi ý rằng bên dưới bộ vest may đo có lẽ vẫn còn một con người.

Vậy, còn lại gì sau khi dòng chữ cuối phim chạy hết?

Không phải những bông hồng.

Không phải căn hộ áp mái.

Không phải tiền bạc.

Thậm chí không phải câu chuyện tình.

Cái còn lại là một nhận xét đơn giản.

Mọi thứ một người đàn ông xây dựng đều bắt đầu với một người phụ nữ ở đâu đó phía sau.

Một người mẹ.

Một người chị em.

Một người vợ.

Một người con gái.

Một người xa lạ.

Và sớm hay muộn, cuộc đời có một thói quen kỳ lạ là đưa anh ta trở về với sự thật ban đầu ấy.

Sai lầm là tin rằng có thể mua được cô ấy.

Không thể.

Nước đi khôn ngoan hơn là chú ý.

Và chờ đợi.

Bởi vì phụ nữ có một chiếc ra-đa dành cho những trường hợp đặc biệt.

Phần lớn thời gian, họ nhận ra những người ấy từ rất lâu trước đàn ông.

Ferdinando Frega
BLADEFREGA

Thiên truyện Wall Street